A°. 1844. N°. 18.

VRIJDAG DEN 9den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 7 *Februarij 1844.*

(4486) Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 6den dezer maand, No. 141, is ten verzoeke van J. E. C. ZWAVEL, aan hare minderjarige dochter ELISABETH ELEONORA MARGARETHA NEEMAN veroorloofd, om met weglating van den door haar gevoerd wordende familienaam, dien van VAN HERCK aan te nemen en zich alsoo te noemen en te teekenen:

ELISABETH ELEONORA MARGARETHA VAN HERCK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Februarij 1844.*

(4471) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van J. F. DE ZWAAN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

TRANSPORTEN.

(1146) Den 26sten Januarij 1844. M. A. KEIJSER Vendumeester, aan WILLIAM ELDER, van het Erf en Gebouwen, aan de Knuffelsgracht, Oude Wijk La. B. No. 144 en 145, Nieuwe Wijk La. A No. 227.

Idem. Dezelve als voren, aan A. WARNERINCK, van het Huis en Erf, aan de *Rust en Vrede Straat*, Oude Wijk La. D. No. 661, Nieuwe Wijk La. E. No. 147.

Idem. D. M. UHLENKAMP, aan K. DE WIT, van het Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia*, aan de *Groote Water Straat*, thans bekend onder No. 130 1ste Buitenwijk, vroeger La. A. No. 110 en 111.

Idem. J. F. FAVEREIJ, aan M. M. FRITSCH, voor hare minderjarige Dochter A. W. FRITSCH, van het Erf en Gebouwen, aan de *Hooge Straat*, Nieuwe Wijk La. E. No. 355, Oude Wijk La. D. No. 786.

Den 1sten Februarij. J. J. G. SPILKER, aan J. C. HOSTMAN geb. HEIDWEILLER, van den Grond *Overbrug* en *Cromenie* c. a., gelegen aan de rivier *Suriname*, La. A. No. 52.

Den 5den. S. M. BUSCHMAN geb. ABENDANON, en M. J. ABENDANON, aan A. H. DE VRIES geb. ABENDANON, van *twee vierde* aandeelen in het Erf en Gebouwen, aan den *Waterkant*, Nieuwe Wijk La. C. No. 148, Oude Wijk La. C. No. 330*b*.

Den 6den. DD. J. DE MEZA, aan H. BOB, van het Erf, aan de *Rust en Vrede Straat*, Nieuwe Wijk La. D. No. 33*a*, Oude Wijk La. D. No. 212.

HIJPOTHEEK.

Den 5den Februarij. J. F. ROUX qq. E. C. H. PFAFF, *eerste Hypotheek*, ten behoeve J. F. ROUX qq. PIETER POEL EN ZONEN, te vestigen op $\frac{1}{12}$ aandeel in de Plantaadje *Sorgvliet* c. a., aan de rivier *boven Commewijne*.

Paramaribo den 7 Februarij 1844.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*.
A. VAN MEERTEN.

(4479) Op autorisatie van het Collegie van Commissariasen voor het Departement der *Onbekeerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS bij publicke inschrijving verkoopen:

51 Balen witte bast KOFFIJ

van de Plantaadje *Mijn Vermaak*, aankomende den Boedel F. BEUDEKER.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernemens Secretarij worden aangenomen, tot Maandag den 12den dezer, des voormiddags ten *tien* ure.

De Kooper of Koopers, zullen voor ieder ledige Zak *f* 1- moeten betalen.

Paramaribo, den 8 Februarij 1844.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 5 dagen reis: Passagiers: Mejufvr. Catharina de Vries en drie Kinderen, benevens twee bediende.

Den 8sten, het Schip Apollo, Kapt. D. J. Mik, van Dordrecht, laatst van Ramsgate, hebbende 57 dagen reis.

Van den 1sten tot en met den 7den Februarij 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 2den, Maria van Gouden-stein Gaddum, dochter. — Idem, Helena Samson, Echtg. van Philip Heilbron, dochter. Idem, Jansie Charlotte Elisabeth Meijer, dochter. — Idem, Josephina Houwling, dochter. — Den 4den, Martha Cornelia Wossing, zoon. — Den 5den, Jacoba Maria van Leeuwaarden, zoon.

OVERLEDEN: Den 2den, Bernhard Maijer, 38 jaren. — Den 3den, Carel Hendrik, zoon van Johanna Wilhelmina Maria van Fuchs, 6 jaren en 15 dagen. — Idem, Jan de Britto. — Den 5den, Hendrik Aie Hendriks, schipper van het Nederl. Schip Hillegonda Ida, 48 j. — Den 6den, Jacob Graafland, 32 jaren — Den 7den, Johanna Louisa, dochter van Dorothea Maria Heilbron, 11 maanden.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.
WOENSDAG, 7 Februarij 1844.

De Plantaadje Le Contentement, gelegen aan de rivier Cottica, met de daaraan behoorende 6 koppen Slaven, enz. — *f* 3,000. Opgehouden.

Het Erf, gelegen aan den Waterkant, La. C. No. 121 en 122. — *f* 4,850. — G. P. EMANUELS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 20 November 1843.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN.

Van *O'Connell* hebben wij reeds voor een paar jaren, eene vrij uitgebreide levensbeschrijving gegeven; maar zie hier evenwel, uit hoofde van het belangrijk oogenblik, eenige korte punten ter herinnering.

Daniel O'Connell is den 6den Augustus 1775, te Carhem, nabij Caherciveen, in de baronie van Iveraghe, graafschap van Kerry, geboren. Zijn vader, de Heer *Morgan O'Connell*, van Carhem, was gehuwd met *Catharina*, dochter van den Heer *O'Mullane*, van Whicherhurch, in het graafschap van Cork. De moeder van zijnen vader behoorde tot het geslacht der *Odonoghues*, of zwarte opperhoofden van hunnen stam. De Heer *O'Connell* heeft zijne opvoeding genoten gehad op het vaste land, te Leuven, St. Omer en Douai. Bij zijne terugkomst in Engeland, heeft hij tot advokaat gestudeerd. In 1796 is hij voor de Iersche balie toegelaten geworden. Den 3den Junij 1802 huwde hij zijn Nichtje *Maria*, dochter van den Heer *Eduard O'Connell* van Iralee. In 1809 stierf zijn vader en in 1825 erfde hij, bij het overlijden van zijnen Oom, *Maurits O'Connell*, de familiegoederen in het Derrynane. De leden van het geslacht van *O'Connell* worden meestal zeer oud, zoo zelfs, dat het een spreekwoord geworden is: *Oud als een O'Connell.* — De Generaal, Graaf *O'Connell*, ridder van de orde van den Heiligen Geest en Kolonel van de 6de regement van de Iersche brigade in dienst van Frankrijk, was een Oom van *O'Connell*, den *Bevrijder*; hij stierf den 9den Julij 1833 te Meudon, nabij Blois, in Frankrijk. Hij was de jongste van 22 kinderen van hetzelfde bed, en waarvan de helft den ouderdom van 90 jaren heeft bereikt gehad.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 *November*

Het *Journal des Débats* van den 13den ll., bevat het volgende artikel omtrent de mondig-verklaring der jeugdige Spaansche Koningin.

» De mondigheid der Koningin is door de Cortes van Spanje verklaard. Op eenige weinige uitzonderingen na hebben de mannen van al de verschillende partijen zich vereenigd, om tot deze groote daad van nationale staatkunde mede te werken. Zij is nog zeer jong die vorstin, op welke zoo vele verwachtingen gevestigd zijn; hare handen zijn zeer zwak tot het torschen van het gewigt van eenen schepter. Maar, zij vertegenwoordigt een beginsel, hetwelk hare magt en, wij durven dat hopen, het geluk van Spanje zal uitmaken, te weten: het beginsel van het grondwettige koningschap. Het is in haren naam, dat het oude despotismus overwonnen en verjaagd geworden is, in en uit een land, hetwelk het in eene verschrikkelijke kwijning had doen vervallen; het is hare vaan, die de vaan van Don Carlos heeft doen vlieden; het is op hare wieg, dat de vrijheden van Spanje uitgeroepen zijn geworden. Ja, zij is nog een kind en, evenwel zijn zoo vele uitstekende mannen, die door de langdurige beroerten van Spanje achtereenvolgend op het staatkundig tooneel gevoerd zijn geworden, zijn het de Martinez de la Rosa, de Isturitz, de Lopes, de Olozaga, de Narvaez, die gevoelen behoefte aan dit kind te hebben, om de rampen en verdeeldheden van hun land een einde te doen nemen. De zwakheid van hare jaren zullen zij met hunne trouw en hunne kunde schragen; zij daarentegen zal hun eene kracht bijzetten, welke niet anders verleend kan worden, dan door het koningschap; het koningschap, hetwelk geene partij aankleeft, hetwelk geen ander belang heeft, dan het algemeen

belang, hetwelk de eenheid zelve der natie vertegenwoordigt.

» Wij vleijen ons voorzeker niet, dat de tooverkracht en het gezag van den naam der Koningin dadelijk de wapenen aan de handen van alle factiën zullen doen ontvallen. De verouderde en diepe wonden van Spanje zullen zich niet wonderdadig zien heelen, omdat de Koningin mondig verklaard is. Er zullen misschien nog vele jaren van een vast en behendig bestier worden vereischt, om Spanje zijn finantiën te doen herstellen, orde en tucht in zijne administratie te doen brengen, zich aan de vrijheid te doen gewennen en het te leeren de vrijheid van de regeringloosheid te onderscheiden; er bestaat geen koningschap, er bestaat geene staatsregeling, die magtig zijn een volk, zonder medewerking van den tijd en van eenen langzamen vooruitgang der zeden, te hervormen. Het is zelfs niet onmogelijk, dat het afkondigen van de mondigheid der Koningin de republikeinsche en Esparterische factiën uitlokken, tot het beproeven van eene laatste wanhopige poging; maar Spanje is koningsgezind; het volk is innig aan zijne jeugdige Koningin verknocht; het is steeds op haar, dat het in zijne rampen gerekend heeft. Blijkbaar is niet een partijhoofd sterk genoeg, om het gezag, hetwelk Espartero in het bloed en in het slijk heeft laten vallen, op te heffen, en het is na de proef genomen te hebben van alle stelsel, ook zelfs van eene soort van republikeinsch stelsel, hetwelk al spoedig in een dictatorschap verkeerd is, dat Spanje eindelijk deszelfs heil zoekt onder den beschermenden en vlekkeloozen schepter van Koningin *Isabella II*. Neen, zoo langdurige en zoo wrede beproevingen zullen niet verloren zijn, wij vertrouwen dit ten stelligste.

» Heden hebben wij slechts de aandacht willen vestigen op het belangwekkend en leerzaam schouwspel, hetwelk Spanje in dit oogenblik biedt. Dat volk, dat magtig genoeg geweest is tot het uitroeijen van een sedert eeuwen vastgeworteld despotismus, dat volk, hetwelk tegen den laatsten vertegenwoordiger van de inkwisitie en van het onbepaalde koningschap eenen burgeroorlog van tien jaren heeft uitgehouden; dat volk, hetwelk nog onlangs het dictatorschap van Espartero door eene enkele beweging heeft omgeworpen en in wiens boezem het voorzeker niet aan mannen van beleid, of aan mannen van moed ontbreekt, dat volk erkent openlijk, hoe zeer het, tot zijne redding, de medewerking van het grondwettig Koningschap behoeft. Na het uitstaan van zoo vele stormen, komt het ende om rust vragen van die jeugdige Vorstin, wetende dat de kracht gelegen is in hun monarchaal gevoel, hetwelk zij vertegenwoordigt. Het tafereel, als het ware, onder de bescherming van eene Koningin van 13 jaren, van een zwak kind, maar wiens naam alleen voldoende moet wezen tot het in bedwang houden van elke snode zucht.

» Spanje heeft eene staatsregeling; maar, zonder dit kind, zou die staatsregeling, als het ware, onvolmaakt en de vrijheid aan de aanslagen van al de factiën blootgesteld blijven; dit kind, in een woord, is de Koningin, de grondwettige Koningin, en die titel maakt haar genoegzaam heilig en boven alle partijen verheven, om dezelve tot bedaren te brengen en zich onderling te verzoenen. Ziedaar de les die zich voordoet in de gebeurtenissen, die op dit oogenblik in Spanje plaats hebben, en die les moet voldoende zijn, om het beginsel van het Koningschap over zoo vele valsche en smartelijke bespiegelingen te doen zegevieren."

— Het dagblad *le Droit* bevat het volgende droevige verhaal, hetwelk, zoo het ooit onder de oogen komt van het meisje, waarvan daarin gesproken wordt, bij haar de bitterste wroegingen zal moeten doen ontkiemen.

Gisteren, op het oogenblik, dat een elegant rijtuig, van de Boule-arts komende, de straat Caumartin wilde inrijden, zag men eene vrouw, bleek, de oogen verwilderd, de haren hangend en de kleederen geheel met slik bespat, het op een loopen zetten, om het rijtuig te achterhalen; terwijl zij al gillend riep: *Houdt tegen! Houdt tegen! de schelmen ontvoeren mij mijne dochter!* De koetsier, niet beseffende dat dit geroep hem in het minst kon betreffen, bleef in gestrekten draf voortrijden; maar eenige kloeke voorbijgangers grepen de paarden bij de teugels, stopten dezelve en deden het rijtuig stil houden.

Eene reeds hoog bejaarde dame en een gedecoreerd heer van het meest achtingswaardig aanzien, staken alsnu het hoofd aan het portier, om te vernemen, wat er gaande mogt zijn, de heer de armoede gekleede vrouw ontwarende, wier geschreeuw de oorzaak van alles was, stapte uit het rijtuig en ging tot haar, vragende of hij ook het ongeluk had gehad, dat zij door zijn rijtuig bezeerd ware geworden.

Mijne Dochter! Mijne Dochter! Zij ontvoeren mijne dochter! was en bleef het eenige geroep der ongelukkige, en hare uitzinnigheid steeg weldra zoo verre, dat zij zich voor de voeten der talrijke nieuwsgierigen, welke dit vreemde schouwspel byeen lokte, op de steenen nederwierp en in het slijk wentelde. Door loffelijke menschlievendheid gedreven, deed de heer die uit het rijtuig gestapt was, al het mogelijke, om de ongelukkige tot bedaren te brengen; hij deed haar naar een naburig koffijhuis vervoeren en zond om eenen geneesheer die na gedaan onderzoek verklaarde, dat de vrouw krankzinnig was en haar middelen toediende, om hare opgewondenheid te doen bedaren; eindelijk bragt men het zoo verre, dat zij opgaf in de straat Franc Bourgeois woonachtig te zijn; de gedecoreerde heer wilde zelfs haar derwaarts begeleiden, gaf eenige bevelen aan zijnen koetsier, liet een huur-rijtuig komen en reed met haar mede.

Aan hare woning vernam men, dat zij genaamd was Felicia Bra..., dat zij sedert 12 jaren weduwe, zonder fortuin, nacht en dag gearbeid had om hare dochter eene opvoeding, ver boven haren maatschappelijken stand te geven. Dat het meisje, op haar zeventienden jaar, de school waar zij opgevoed was, verlatende, ten huwelijk gevraagd was geworden, door een harer neven, een eerlijk ambachtsman. De wed. B... had dit voorstel met blijdschap aangenomen, en het meisje had, naar alle waarschijnlijkheid, zich niet tegen de moederlijke begeerte durven verzetten. Reeds waren de geboden gegaan, toen op zekeren avond, kort voor den, tot het huwelijk bepaalden dag, een rijk ekwipaadje voor het huis, waarin de wed. B... met hare dochter woonde, stil hield. Het meisje hare moeder omhelsd hebbende, had zich op straat begeven. Het rijtuig was in den vollen draf met meisje paar den verdwenen en sedert had men de jonge verloofde nimmer weder gezien. De moeder was door het ongeluk krankzinnig geworden, maar, hare krankzinnigheid was eene stille, niemand beleedigende droefgeestigheid, niemand had er dan ook immer aan gedacht, haar in hare vrijheid te willen belemmeren; maar nimmer konde zij een rijk ekwipaadje zien of eene zenuwachtige rilling greep haar aan en zij berstte uit in gillen. — Zij wordt thans in een gesticht voor krankzinnigen verpleegd.

EGYPTE.

ALEXANDRIA.

De onder-Koning heeft afgezien van het plan om een spoorweg in zijn land aan te leggen. De handel is bij voortduring zeer flaauw. Mehemed Ali is voornemens, hoe eer zoo beter Beneden Egypte te bezoeken, en zal de voltooijing aan de stoomboot, die voor hem gereed gemaakt wordt, niet afwachten.

De hoeveelheid juweelen, die aan dat vaartuig verkwist worden, is verbazend: men spreekt van een millioen talari. De franjes der gordijnen bestaan uit de schoonste brillanten en paarlen, de naam des Sultans uit praetige diamanten en het beeldwerk op het achterdek uit massief zilver. Tegen over deze pracht staan de van alles ontbloote magazijnen, de arbeiders, die hunne zwarte biscuit eeten in een land, dat overvloeit van koren!

Sedert ruim twee jaren hebben de troepen en arbeiders geen penning loon bekomen, en toch doet de Pacha den Sultan zulk een prachtig geschenk.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Schip Elize, Kapt. A. T. Oosterloo. Adres bij H. Degenhardt. — Sluit 15 Februarij.

Het Schip de Snelheid, Kapt. J. J. Gort. Adres bij J. Gisius. — Sluit medio Februarij.

Het Schip Eliza, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit 15 dezer.

Het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendrika. — Adres bij J. L. Gallée.

Het Schip Vriesland, Kapt. C. van Veer. — Adres bij Van West en de Hart. Sluit 12 dezer.

Het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schotborgh. Adres bij J. F. Faverell.

Het Schip West-Indiën Kapt. T. D. Li...wen. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Schip 't Vertrouwen, Kapt. R. C. Pijnsterboer. — Adres bij J. M. Samson.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.